Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Część XIV.

Wydana i rozesłana dnia 28. Maja 1852.

Allgemeines

Landes-Geſetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auſchwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

XIV. Stück.

Ausgegeben und verſendet am 28. Mai 1852.

75.

Rozporządzenie Ministerstwa wojny z dnia 11. Marca 1851,

(Dziennik praw państwa, część XXI., nr. 72, wydana dnia 1. Kwietnia 1852),

którem zgodnie z Ministeryjami spraw wewnętrznych i finansów, wydane zostają postanowienia względem kwaterunku w naturze dla rewizorów konskrypcyjnych i komendantów od zakładów werbunkowych i konskrypcyjnych, tudzież względem wysokości czynszu za kancelaryje konskrypcyjne.

Ministeryja spraw wewnętrznych, finansów i wojny uchwaliły względem należytości i pokrycia kosztów na kwatery w naturze i kancelaryje dla rewizorów konskrypcyjnych i komendantów od głównych zakładów werbunkowych i konskrypcyjnych, tudzież względem wysokości czynszu za kancelaryje konskrypcyjne, wydać postanowienia następujące:

Popierwsze. Za regułę służyć ma, iż dla ulżenia tak skarbu państwa jak samego prowadzenia interesu konskrypcyjnego i rekrutacyjnego, rewizorowie konskrypcyjni wraz z kancelaryjami swemi w koszarach zamieszczeni być winni, gdzie tylko to nastąpić może bez przeniesienia wojska.

Podrugie. Gdzie zaś to uskutecznić się nie da, miejsce mają postanowienia następujące: Rewizorom konskrypcyjnym lub głównym komendantom od zakładów werbunkowych i konskrypcyjnych, dostarczone będą we wszystkich krajach koronnych należyte kwatery, ich szarży oficerskiej odpowiednie, wedle wykazu A. i C. przepisu o kwaterunku z dnia 15. Maja 1851 (Dz. pr. P. nr. 124, z dnia 15. Maja 1851, str. 391 *).

Czynsz za nie opłaca fundusz wojskowy w krajach koronnych, wykazami G. i H. objętych, podług wymiaru tamże przepisanego, w innych krajach koronnych podług przepisów w tym względzie dotąd jeszcze obowiązujących.

Potrzecie. We wszystkich krajach koronnych dostarczone być winny na kancelaryje konskrypcyjne i werbunkowe dwa pokoje, jedna komora lub jeden przedpokój, a to na kancelaryję, w którejby pomieszczone być mogły przynajmniej cztery stoły do pisania, tudzież na stosowne przechowanie aktów, ciągle w użyciu zostających, jakoteż na asenterunki, przedsiębrane w innym czasie, oprócz czasu rekrutacyi.

Czynsz za miejscowości konskrypcyjno-kancelaryjne opłacony będzie ze skarbu państwa za porozumieniem Ministerstwa spraw wewnętrznych, w dotyczących krajach koronnych podług wymiaru, wyznaczonego w wykazach G. i H. dla kancelaryi i dla archiwum rachmistrza pułkowego, w innych zaś krajach koronnych podług właściwych tamże przepisów.

---

*) Dziennik praw krajowych z r. 1851, cz. XV., nr. 91, str. 285.

75.

Verordnung des Kriegsministeriums vom 11. März 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte XXI. Stück, Nro. 72, ausgegeben am 1. April 1852),

wodurch im Einvernehmen mit den Ministerien des Innern und der Finanzen Bestimmungen über die Natural-Quartiere der Konskripzions-Revisoren und Kommandanten der Haupt-Werbbezirks- und Konskripzions-Depots, so wie über die Zinsvergütung für die Konskripzions-Kanzleien angeordnet werden.

Die Ministerien des Innern, der Finanzen und des Krieges haben über die Gebühr und Kostenbedeckung für die Natural-Quartiere und die Kanzleien der Konskripzions-Revisoren und Kommandanten der Haupt-Werbbezirks- und Konskripzions-Depots, dann bezüglich des Ausmaßes der Zinsvergütung für die Konskripzions-Kanzleien Nachstehendes festzusetzen befunden:

Erstens. Als Regel hat zu gelten, daß dort, wo es ohne Delogirung der Truppen thunlich ist, zur Schonung des Staatsschatzes und zur Förderung des Konskripzions- und des Rekrutirungs-Geschäftes selbst, die Konskripzions-Revisoren sammt ihren Kanzleien in Kasernen unterzubringen seien.

Zweitens. Wo dieses nicht thunlich ist, gelten folgende Bestimmungen, und zwar: den Konskripzions-Revisoren oder Haupt-Werb- und Konskripzions-Depot-Kommandanten sollen in allen Kronländern die ihnen laut Ausweis A. und C. der Einquartierungs-Vorschrift vom 15. Mai 1851 (Reichs-Gesetzblatt Nr. 124, vom 15. Mai 1851, Seite 391*), nach ihrer Offiziers-Charge gebührenden Quartiere beigestellt werden.

Die Zinsvergütung hiefür leistet der Militär-Fond in den, in den Ausweisen G. und H. bezeichneten Kronländern nach dem daselbst vorgeschriebenen Ausmaße, in den übrigen Kronländern nach den für dieselben noch bestehenden Bestimmungen.

Drittens. Als Erforderniß für die Konskripzions- und Werbbezirks-Kanzleien sind in allen Kronländern zwei Zimmer, eine Kammer oder ein Vorzimmer, nämlich für die Kanzlei, in welcher wenigstens vier Schreibtische Platz finden sollen, für die zweckdienliche Aufbewahrung der fortwährend in Gebrauch kommenden Akten, und zur Vornahme der außer der Rekrutirungszeit stattfindenden Assentirungen beizustellen.

Für diese Konskripzions-Kanzlei-Lokalitäten wird in den betreffenden Kronländern mit Zugrundlegung der in den Ausweisen G. und H. für die Kanzlei und das Archiv des Regiments-Rechnungsführers bestimmten Ausmaße, in den übrigen Kronländern nach den für selbe noch bestehenden Bestimmungen, die Zinsvergütung ermittelt, und nach Genehmigung des Ministeriums des Innern aus dem Staatsschatze geleistet.

*) Im Landes-Gesetzblatte vom Jahre 1851, XV. Stück, Nro. 91, Seite 285.

Komendy wojskowe krajowe przeto zaprowadzać będą potrzebne dalsze zarządzenia za porozumieniem Namiestnikowstwa dotyczącego *).

Csorich m. p.

76.

Rozrządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, wojny i finansów z dnia 20. Marca 1852,

(Dziennik praw państwa, część XXI., nr. 73, wydana dnia 1. Kwietnia 1852),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

względem tego, jakie urządzenie mieszkania należy się w czasie kwaterunku trwałego podlekarzowi, nadfuryjerowi, profosowi, kwatermistrzowi, wegmistrzowi i dozorcy powozów od jeneralnego sztabu kwatermistrzowskiego, tudzież dwom c. k. kadetom, dwom bezżennym, lub jednemu żonatemu furyjerowi.

Podlekarz, nadfuryjer, profos, kwatermistrz, wegmajster, dozorca powozów od głównego sztabu kwatermistrzowskiego, dwaj c. k. kadeci, dwaj bezżenni i jeden żonaty furyjer, mogą żądać w czasie kwaterunku stałego, tego samego urządzenia w mieszkaniu, które jest wyznaczone dla oficera podrzędnego bez sługi prywatnego w wykazie C. najwyższego przepisu kwaterunkowego z dnia 15. Maja 1851; jeżeli zaś pomieszczeni być mają dwaj kadeci, lub dwaj furyjerzy bezżenni, dostarczone będą dwa łóżka.

Jeden c. k. kadet lub furyjer nie ma prawa żądania osobnej kwatery, lecz tylko żądać może spólnego pomieszczenia, dla tego nie potrzeba dla nich osobnego urządzenia.

Gdyby zaś nie można było pomieścić jednego bezżennego furyjera w czasie kwaterunku trwałego w sposób, jaki służba jego wymaga, co w sposób przepisany wykazać należy, wówczas komenda wojskowa krajowa może mu dozwolić wydania ekwiwalentu w pieniądzach (kwaterowego), w kwocie wyrównającej połowie kwaterowego, wymierzonego dla furyjera żonatego.

Bach m. p. **Csorich** m. p. **Baumgartner** m. p.

---

*) Postanowienia te, których dopełnianie poczynając od 1. Maja 1852, rozporządzeniem c. k. krajowej komendy wojskowej z dnia 19. Marca 1852 za l. 3488, wszystkim komendom werbowniczym nakazano, zostały w skutek polecenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5. Maja 1852 za l. 3694, przez Rząd krajowy pod dniem 27. Marca 1852 za l. 11674, oznajmione wszystkim także urzędom obwodowym dla scisłego zachowania się za udzieleniem ich odpisu przełożonemu komisyi gubernijalnej w Krakowie, i w skutek rozporządzenia wysok. Ministerstwa skarbu z dnia 11. Marca 1852 za l. 8275, rozporządzeniem krajowej Dyrekcyi skarbowej pod dniem 3. Kwietnia 1852 za l. 13035, wszystkim administracyjom powiatowym i ich podwładnym urzędom.

Wornach die Landes-Militär-Kommanden einverständlich mit den Statthaltereien die nöthigen weiteren Verfügungen zu treffen haben*).

Csorich m. p.

76.

Erlaß des Ministeriums des Innern, des Kriegswesens und der Finanzen vom 20. März 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte XXI. Stück, Nro. 73, ausgegeben am 1. April 1852),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militär-Grenze,

über die Gebühr an Einrichtung bei dauernder Einquartierung für die Wohnung eines Unter-Arztes, eines Oberfouriers, eines Profossen, ferner eines Quartiermeisters, eines Wegmeisters und eines Wagenmeisters des General-Quartiermeisterstabes, zweier k. k. Kadeten, dann zwei lediger oder Eines verheiratheten Fouriers.

Ein Unter-Arzt, ein Oberfourier, ein Profoß, ferner ein Quartiermeister, ein Wegmeister, ein Wagenmeister des General-Quartiermeisterstabes, zwei k. k. Kadeten, dann zwei ledige oder Ein verheiratheter Fourier haben bei dauernder Einquartierung die nämliche Wohnungs-Einrichtung anzusprechen, welche in dem Ausweise C. der Allerhöchsten Einquartierungsvorschrift vom 15. Mai 1851 für einen subalternen Offizier ohne Privatdiener bestimmt worden ist; jedoch sind, wenn zwei Kadeten oder zwei ledige Fouriere unterzubringen sind, zwei Bettstätten beizustellen.

Der einzelne k. k. Kadet oder Fourier hat auf kein eigenes Standquartier, sondern nur auf eine gemeinschaftliche Unterkunft Anspruch, daher eine eigene Einrichtung für sie wegfällt.

Wäre jedoch diese Unterbringung eines einzelnen ledigen Fouriers bei der dauernden Einquartierung nicht in der Art, wie es sein Dienstgeschäft erfordert, ausführbar, worüber die vorschriftmäßige Bestätigung beigebracht werden müßte, so kann die Erfolgung eines Geld-Aequivalentes (Quartiergeldes) im Betrage der Hälfte des, einem verheiratheten Fourier bemessenen Quartier-Aequivalentes (Quartiergeldes) von dem Landes-Militär-Kommando zugestanden werden.

Bach m. p. **Csorich** m. p. **Baumgartner** m. p.

---

*) Diese Bestimmungen, deren Vollzug vom 1. Mai 1852 mit Verordnung des k. k. Landes-Militär-Kommando vom 19. März 1852 Z. 3488 sämmtlichen Werbbezirks-Kommanden aufgetragen worden ist, sind in Gemäßheit des Erlaßes des hohen Ministeriums des Innern vom 5. März 1852 Z. 3694 mit dem Erlaße des Landesguberniums vom 27. März 1852 Z. 11674 auch sämmtlichen Kreisämtern zur genauen Nachachtung bekannt gemacht, und in Abschrift dem Vorsteher der Gubernial-Kommission in Krakau, dann in Folge Erlaßes des hohen Finanz-Ministeriums vom 11. März 1852 Z. 8275 mit Verordnung der Finanz-Landes-Direkion vom 3. April 1852 Z. 13035 sämmtlichen Kameral-Bezirks-Verwaltungen und den denselben unterstehenden Aemtern mitgetheilt worden.

77.

Rozrządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20. Marca 1852,

(Dziennik praw państwa, część XXI., nr. 74, wydana dnia 1. Kwietnia 1852),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

mocą którego stanowi się, stosownie do życzenia rządu francuskiego, w których przypadkach czynione być mogą rekwizycyje pismienne do sądów francuskich w sprawach jurysdykcyi się tyczących, a w których tylko na drogę dyplomatyczną udawać się należy, tudzież oznaczoną zostaje bliżej forma rekwizycyj pismiennych jako też legalizacyja ich.

Rząd francuski objawił życzenie swe w tej mierze, ażeby rekwizycyje pismienne do sądów francuskich, ograniczano tylko na ważniejsze sprawy jurysdykcyi, mianowicie na wyprowadzenie śledztwa, przyjmowanie oświadczeń prawomocnych, na przesłuchania przysięgi i na rozprawy o uznanie dokumentu; a zaś gdy idzie o proste doręczenie zarządzeń sądowych, lub o zasięgnienie wiadomości, ażeby udawano się, z pominieniem pośrednictwa sądów, wyłącznie na drogę dyplomatyczną. Rząd francuski zwrócił przytem uwagę na to, ażeby rekwizycyje pismienne, sporządzano w stylu, odpowiadającym zwykłym wyrazom godności i intytulacyi *(curtoisie)* i zawierały oraz wyrażenie charakteru urzędowego tego urzędnika, od którego są wystawione, władzy, od której pochodzą, lub w imieniu której są wystawione, czynu, który jest do nich powodem i celu, który przez nie ma być osiągniony; nakoniec, ażeby, gdzie idzie o sporządzenie rzeczywistych aktów sądowych, zaopatrzone były potrzebną legalizacyją dla uniknienia wątpliwości co do kompetencyi władzy rekwirującej.

O czem uwiadomione zostają władze sądowe w odniesieniu niniejszej rzeczy do rozrządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 14. Października 1850 r. l. 393, Dz. pr. p., z nakazem należytego stosowania się według tego, z tym dodatkiem, iż rekwizycyje pismienne, mające być sporządzane podług wspomnionego wyżej życzenia rządu francuskiego, wychodzące od pierwszych instancyj, jeżeli potrzebują legalizacyi, przesłane być mają przez właściwy sąd krajowy wyższy (sąd apelacyjny, sąd dystryktualny wyższy, tabulę banalną), z legalizacyją przepisaną do Ministerstwa sprawiedliwości, a to w tym celu, ażeby toż, dołożywszy dalszą legalizacyję swą, udać się mogło do Ministerstwa spraw zewnętrznych, końcem przesłania rekwizycyi pismiennej do poselstwa austryjackiego w Paryżu.

Krauss m. p.

77.

Verordnung des Justiz-Ministeriums vom 20. März 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte XXI. Stück, Nro. 74, ausgegeben am 1. April 1852),

wirksam für alle Kronländer,

womit nach dem Wunsche der französischen Regierung festgesetzt wird, in welchen Fällen über Akte der Rechtspflege Requisizions-Schreiben an die französischen Gerichte zu erlassen, und wann sich dießfalls nur im diplomatischen Wege zu verwenden sei, und womit zugleich die Form solcher Requisizions-Schreiben, sowie die Legalisirung derselben näher bestimmt wird.

Die französische Regierung hat den Wunsch ausgesprochen, daß die an die französischen Gerichte ergehenden Requisizions-Schreiben nur auf wichtigere Akte der Rechtspflege, namentlich auf die Einleitung von Untersuchungen, Aufnahme von rechtsverbindlichen Erklärungen, Verhören, Eiden und Verhandlungen über die Anerkennung einer Urkunde beschränkt, einfache Zustellungen gerichtlicher Erlässe aber, oder bloße Einholungen von Auskünften mit Beseitigung der Dazwischenkunft der Gerichte lediglich im diplomatischen Wege veranlaßt werden mögen. Zugleich hat sie auf die Nothwendigkeit aufmerksam gemacht, daß die Requisizions-Schreiben in einem der gewöhnlichen Courtoisie entsprechenden Style abgefaßt seien, die Angabe des ämtlichen Charakters des Beamten, von dem sie ausgefertiget sind, der Behörde, von welcher, oder in deren Namen sie ausgehen, der Thatsache, welche sie veranlaßt, und des Zweckes, dessen Erreichung sie beabsichtigen, enthalten; endlich daß sie in den Fällen, wo es sich um die Vornahme wirklicher gerichtlicher Akte handelt, zur Beseitigung des Zweifels über die Kompetenz der requirirenden Behörde mit den erforderlichen Legalisirungen versehen seyn sollen.

Hievon werden die Justizbehörden mit Beziehung auf den Erlaß des Justizministeriums vom 14. Oktober 1850, Z. 393, Reichs-Gesetzblatt, zur entsprechenden Darnachachtung mit dem Beisatze in die Kenntniß gesetzt, daß die nach dem oben erwähnten Wunsche der französischen Regierung abzufassenden Requisizions-Schreiben der ersten Instanzen, wenn sie der Legalisirung bedürfen, durch das zuständige Oberlandesgericht (Appellazionsgericht, Distriktual-Obergericht, Banal-Tafel) mit der ordnungsmäßigen Legalisirung dem Justizministerium vorzulegen sind, damit sich dieses, unter Beifügung der weiteren Legalisirung, an das Ministerium des Aeußeren zur Beförderung der Requisizions-Schreiben an die österreichische Gesandtschaft in Paris wenden könne.

Krauß m. p.

78.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 22. Marca 1852,

(Dziennik praw państwa, część XXI., nr. 75, wydana dnia 1. Kwietnia 1852),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego,

względem ściągnienia z obiegu biletów skarbowych 10-reńskowych w mon. kon.

Administracyja finansów postanowiła ściągnąć z obiegu bilety skarbowe z kategoryi 10 złotych reńskich.

Przeto rzeczone bilety skarbowe wymieniane być mogą przez cztery miesiące, t. j. aż do końca Lipca 1852 r. we wszystkich kasach głównych krajowych i zbiorowych (z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego).

Po upływie tego terminu wymienienie rzeczonych znaków pieniężnych uskutecznione być może jeszcze tylko w ciągu dalszych trzech miesięcy, a więc do końca Października 1852 r. w kasach głównych krajowych, a po upływie tego czasu jeszcze tylko w ciągu dalszych dwóch miesięcy, t. j. do końca Grudnia 1852 r., w kasie wymieniawczej w Wiedniu.

Rzeczone bilety przyjmowane będą w miejsce zapłaty we wszystkich kasach rządowych, aż do końca Grudnia 1852 r.

Skoro upłyną wyznaczone termina do wymiany, a względnie do przyjmowania w miejsce zapłaty, później rzeczone bilety skarbowe przyjmowane być mogą już tylko za szczególnem pozwoleniem Ministerstwa finansów.

Baumgartner m. p.

79.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 23. Marca 1852,

(Dziennik praw państwa, część XXI., nr. 76, wydana dnia 1. Kwietnia 1852),

którem się w dodatku do cesarskiego rozporządzenia z dnia 12. Lutego 1852 (nr. 48. Dz. pr. pań.), **wydane zostają niektóre postanowienia co do organizacyi wojskowych kształcenia zakładów.**

W dodatku do Mojego postanowienia z dnia 12. Lutego r. b. *), równie z dnia 14. tegoż samego miesiąca **), rozporządzam, co następuje:

Wszyscy uczniowie domów edukacyjnych wyższych, przeznaczeni do infanteryi, będą po ukończeniu czteroletniego kursu naukowego, dla odbycia dwuletniego kursu praktycznego, połączeni zamiast w dwunastu, w trzech insty-

*) Dziennik praw krajowych z r. 1852, cz. XI., nr. 52. stron. 169.

**) Tenże nr. 53, stron. 174.

78.

Erlaß des Finanzministeriums vom 22. März 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXI. Stück, Nro. 75, ausgegeben am 1. April 1852),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches,

betreffend die Einziehung der Reichsschatzscheine zu 10 fl.

Die Finanzverwaltung hat beschlossen, die Reichsschatzscheine von der Kategorie zu 10 fl. aus dem Umlaufe zu ziehen.

Zu diesem Zwecke können die gedachten Schatzscheine durch vier Monate, d. i. bis Ende Juli 1852, bei allen Landes-Haupt- und Sammlungskassen (außer dem lombardisch-venezianischen Königreiche) umgewechselt werden.

Nach Ablauf dieser Frist kann die Verwechslung der erwähnten Geldzeichen nur noch durch weitere drei Monate, also bis Ende Oktober 1852, bei den Landes-Hauptkassen, und wenn diese Zeit verflossen ist, nur mehr durch weitere zwei Monate, d. i. bis Ende Dezember 1852, bei der Verwechslungskasse in Wien vorgenommen werden.

Die Annahme derselben an Zahlungsstatt aber hat bei allen Staatskassen bis Ende Dezember 1852 stattzufinden.

Sind die angeführten Termine zur Umwechslung, respektive Zahlungs-Annahme verstrichen, so kann eine spätere Annahme der erwähnten Schatzscheine nur über besondere Bewilligung des Finanzministeriums erfolgen.

Baumgartner m. p.

79.

Kaiserliche Verordnung vom 23. März 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXI. Stück, Nr. 76, ausgegeben am 1. April 1852),

wodurch im Nachhange zur kaiserlichen Verordnung vom 12. Februar 1852 (Nr. 48 des Reichs-Gesetzblattes) mehrere nachträgliche Bestimmungen hinsichtlich der Organisazion der Militär-Bildungsanstalten angeordnet werden.

Im Nachhange zu Meiner Entschließung vom 12. Februar l. J.*), dann vom 14. desselben Monates**) finde Ich noch Nachstehendes anzuordnen:

Sämmtliche nach Beendigung des vierjährigen Lehr-Kurses für die Infanterie bestimmten Zöglinge der Ober-Erziehungshäuser sind für den zweijährigen praktischen Kurs, anstatt in zwölf, in drei, nach Thunlichkeit in Nieder-Oesterreich aufzustellende

*) Im Landes-Gesetzblatte vom Jahre 1852, XI. Stück, Nro. 52, Seite 169.

**) Ebendaselbst unter Nro. 53, Seite 174.

tutach, ile możności w Austryi niższej założyć się mających, gdzie w każdym z nich jednę kompaniję formować, tudzież we wszelkiej przy takowym korpusie piechoty, zachodzącej służbie, na przemian wprawiani być, a mianowicie w egzerceranku, w ćwiczeniach polowych i w użyciu broni w ogólności, jak największej nabyć mają obrotności i pewności, by otrzymawszy doskonałe w nich ze wszech miar usposobienie, wstąpić mogli do wojska jako podoficerowie już uzdatnieni i rzeczy służby swej pewni.

Za regułę oraz uważać należy, iż służba nauczaną i ćwiczoną być ma w jednej z tychże szkolnych kompanij piechotnych: po niemiecku i po węgiersku, w drugiej: po niemiecku i po włosku, w trzeciej: po niemiecku, po polsku i po rusku, przez komendantów odpowiednio ku temu dobranych.

Przydzielenie tychże uczniów zaraz po ukończonym kursie do wszystkich pułków nie nastąpi w równy sposób, lecz takowe miejsce mieć winno w miarę potrzeby ze słusznem uwzględnieniem właściwych stosunków powiatu werbunkowego pułków pojedynczych; takowi także nie będą przy swem wystąpieniu żadnemu krajowi koronnemu na kontyngent policzeni, lecz uważani być winni w stanie zastępców przy pułkach dotyczących.

Franciszek Józef m. p.

Csorich m. p.

Institute zu vereinigen, woselbst sie je Eine Kompagnie zu formiren, und in allen bei einem solchen Infanterie-Körper vorkommenden Diensten abwechselnd geübt zu werden, im Exerzieren, in den Feldübungen und im Waffengebrauche überhaupt die größtmöglichste Gewandheit und Sicherheit sich anzueignen haben, um durchaus als tüchtig eingeschulte, in jeder Beziehung sogleich brauchbare und verläßliche Unter-Offiziere in die Armee zu treten.

Als Regel hat zu gelten, daß der Dienst in Einer dieser Infanterie-Schulen-Kompagnien: deutsch und ungarisch, in der zweiten: deutsch und italienisch, in der dritten: deutsch, polnisch und ruthenisch, unter ausgewählten Kommandanten gelehrt und geübt werde.

Die Vertheilung dieser Zöglinge nach vollendetem Kurse hat nicht in alle Regimenter gleichmäßig, sondern nach Maß des Bedarfes und mit billiger Rücksicht auf die besonderen Verhältnisse des Werbbezirkes der einzelnen Regimenter zu geschehen; ferners sind dieselben bei ihrem Austritte dem Kontingente keines Kronlandes gut zu rechnen, sondern als Stellvertreter bei den betreffenden Regimentern in Stand zu nehmen.

Franz Joseph m. p.

Csorich m. p.